

Свобода на Духа.

„Дѣто е Духътъ Господенъ,
тамъ е свобода“.*)

И тъй, условие за свободата е Духътъ. Подъ думата „свобода“, разбираме единъ свободенъ животъ, разбираме вътрешния смисълъ на нѣщата, тѣхнитѣ отношения — отношенията на мислитѣ, желанията и волевитѣ побуждения, които се проявяватъ въ свѣта. Дѣто има жива душа, тамъ има и движение, което цѣкъ е резултатъ на волята. Но това движение може да върви въ опрѣдѣлена посока, а може да върви и въ разни посоки. Въ Новия Заветъ се говори: „Дѣто е Духътъ Господенъ, тамъ е свобода“, и на друго мѣсто: „Синъ Божи ще ви освободи“. Синътъ и Духътъ сж едно и сжщо нѣщо; Синътъ е проявление на Бащата и Майката; интелигентността на Сина е изразъ на интелигентността на Бащата и Майката, както слънчевата свѣтлина е изразъ на вътрѣшното състояние на слънцето; по нея познаваме слънцето. Какъ можемъ да познаемъ чокѣка? По свѣтлината на неговитѣ мисли, желания и дѣйствия.

Говоря за свободата на Духа, понеже у религиознитѣ хора има една опасностъ: нѣкой, като ста-

*) П. Коринт., 3: 17.